

mei, het goud naar Coromandel te sturen. Na een reis van bijna drie maanden kwamen de Bengaalse retourschepen Deunisveld en Vrouwe Kornelia Hillegonda pas op 20 augustus te Padang aan. Het lossen [fol. 946] kostte een maand, zodat, als deze schepen Nagapattinam zouden moeten aandoen, ze Bengalen wellicht niet meer op tijd zouden bereiken. Dan had men daar de lading van acht ton goud, overige goederen en benodigdheden niet ontvangen. Verwezen wordt naar de bijgevoegde Padangse resolutie van 7 september. Uit de brief van 25 oktober vandaar blijkt dat er 5500 taël, of 917 mark, goud t.w.v. f 340.000, 55.500 lb peper, 26.000 lb diverse benzoë en een kelder met kamferolie is achtergebleven. Dit moet met de Huis te Boede terugkomen. Nu volgen de gebeurtenissen en besluiten betreffende Sumatra's Westkust. [fol. 947] In de geheime resolutie van 23 februari 1762 is de memorie van commandeur Fredrik van de Wal voor zijn opvolger Christiaan Lodewijk Senff van 25 juni 1760 behandeld. In die van 11 maart de brief van een zekere Frederick Vincent, een Engelsman te Benkulen, gedateerd 14 december 1761 over de vestiging van de Compagnie te Natal. Er is besloten deze brief niet te beantwoorden. Verwezen wordt naar genoemde resoluties. In het briefje van 30 april 1762 is het bestuur voldoende geïnstrueerd hoe in deze te handelen. Op 27 april is er met het oog op het vertrek van de Deunisveld vergaderd. In de brief van 4 mei [fol. 948] zijn er bevelen gegeven in antwoord op de brief van 15 december 1761. Men heeft zijn bevreemding uitgesproken dat er werd geklaagd, dat de inlander wel de beste soort textiel, zoals Sadraspatnams guinees, wenst, maar de slechte soorten niet aanneemt. In de beantwoording in de marge op de brief uit Nederland van 2 oktober 1759, die was ingesloten bij de brief van 31 maart 1761 naar Batavia, schreef het bestuur dat er bij elk pak van de gewenste kwaliteit textiel wel twee pakken mindere kwaliteit zouden moeten aangenomen worden. Men nam aan dat daaronder ook de slechte blauwe doeken vielen. Dat is in de voorafgaande generale missive ook gerapporteerd. Men vraagt zich af wat zulke verklaringen waard zijn. Er is om opheldering gevraagd. [fol. 949] De verlaging van de prijs van baftas, salemuris, parcallen en grove murissen, waartoe wegens de ijlheid en slechte kleur was besloten, is opgeschort. Daarentegen zijn de besluiten betreffende kamfer en benzoë en de prijzen vastgesteld bij besluit van 18 mei 1761, goedgekeurd. Deze zijn)

Voor de campher	Baros	de picol	van 125 lb.	f 2.000,	-, -
„ „ bensusinen	1 ^e soort	de „ „	125 „	f 60,	-, -
„ „ dito	2 ^e „ „	„ „	125 „	f 36,	-, -
„ „ dito	3 ^e „ „	„ „	125 „	f 12,	-, -

met aanschrijving nogtans om de mindere bensusin dan de voormelde bepaalde drie soorten in het vervolg zelfs niet na rato van derselver mindere waarde te accepteren, maar deselve het eenemaal van de hand te wijzen, alsmeede om het ten opzichte van de camphur daarheen te dirigeren dat daarvan niet meer als de, bij onse secrete resolutie van den 30^e april 1761 bepaalde, quantiteyt van ses picols 's jaars g'accepteert en voldaan werden. Fol. 949v.

(Aangaande het voorstel betreffende de verkoop van ijzer in de brief van 15 december 1761 [fol. 950] is bevolen dit met niet minder dan 75 % winst te verkopen, in de veronderstelling dat de inlander het daarvoor aanneemt en er in goud voor betaalt. Er is 100.000 lb ijzer verzonden. Onder de huishoudelijke zaken is bevolen dat de pas uit Nederland aangekomen essayeur Fredrik Altena enige andere personen zal opleiden en dat zijn rapporten van de essayering met het goud meegezonden worden, zodat dit in Batavia achterwege kan blijven. Dit blijkt uit de resolutie van 27 april en de brief van 4 mei, die met het Bengaals retourschip Deunisveld meegezonden is. Op 10 en 14 mei 1762 zijn over Sumatra's Westkust de gewone jaarlijkse vergaderingen gehouden. [fol. 951] De brief van 15 december 1761 en de, op 8 april 1762 met de Goudvink ontvangen, gewone en geheime brieven van 12 en 15 maart 1762 zijn daarin behandeld. Wat de schepen en vaartuigen aangaat zijn op de klacht dat de sloepen Hazewind en Taxisboom te diep steken en de tandjungpura 't Klatergoud te klein is, maatregelen genomen om andere vaartuigen te zenden, met opdracht de genoemden terug te sturen. Men zal zich wel moeten houden aan het aantal genoemd in de memorie van